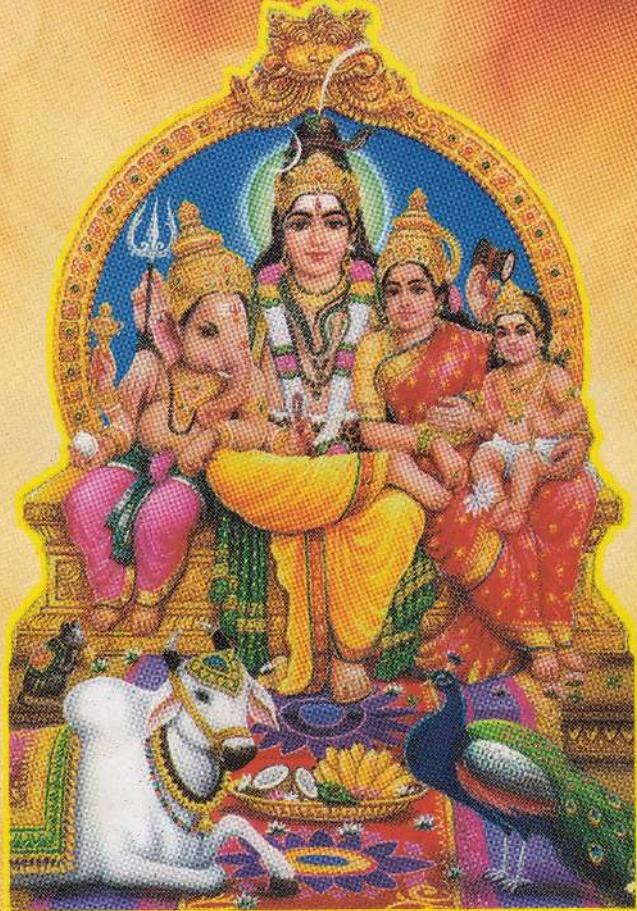

ஸ
ஸ்வமாம்

பவூயவீதி ஒழுகால்மடம், யாழ்ப்பாணத்தை
வதிவிடமாக கொண்ட

அமர்க்கந்தக்யா உதயராசா

அவர்களின் சிவபதப்பேறு குறித்த முதலாம் ஆண்டு

நினைவு மலர்

06.08.2018

ந
சிவமயம்

பழைய வீதி ஆறுகால்மடத்தை
வசிப்பிடங்கள் கொண்ட

இமர்த்

திரு. கந்தையா உதயராசா
அவர்களின்

சிவயத்பேஷு குறித்த
ருதலாம் ஆண்டு

நன்னவு மலர்

06 - 08 - 2018

சமர்ப்பணம்

எம்முடன் ஒருவராய் வாழ்ந்து

எமக்கு ஒளித்தந்து ஆளாக்கி

இன்ப துன்பங்களை

எம்முடன் பகிர்ந்து

எமக்காய் வாழ்ந்து

சென்ற தெய்வமே!

உங்கள் நினைவைத்

தாங்கி வரும்

இம்மலரை

உங்களுக்காய்

சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

குடுப்பத்தினர்

இ
சிவமயம்

பழைய வீதி. ஆறுகால்மடத்தை

பிறப்பு

16.02.1961

வசிப்பிடமாக கொண்ட

அமரர்

நெய்தி

18.07.2017

திரு. கந்தையா உதயராசா

அவர்களின்

சிவபதப்பேறு குறித்த

உதய சுடர்

திருமுறைத் தோத்திரப் பாக்கள் பஞ்ச பூராணங்கள்

விநாயகர் துதி

திருச்சிற்றம்பலம்

விநாயகனே வெவ்வினையை வேற்றுக்கவல்லான்
விநாயகனே வேட்கை தணிவிப்பான் - விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாந் - தன்மையினாற்
கண்ணிற் பணிமின் கணிந்து.

தேவாரம்

தந்தையார் போயினார் தாயாரும்
போயினார் தாழும் போவார
கொந்தவேல் கொண்டொரு கூற்றத்தார்
பார்க்கின்றார் கொண்டு போவார
எந்தநாள் வாழ்வதற் கேமனம்
வைத்தியா லேழை நெஞ்சே
அந்தணாருர் தொழு துய்யலா
மையல் கொண்டஞ்ச தாளே.

திருவாசகம்

வானாகி மண்ணாகி வளியாகி ஓளியாகி
ஊனாகி உயிராகி உண்மையுமாய் இன்மையுமாய்க்
கோனாகி யான்னதென் றவரவரைக் கூத்தாட்டு
வானாகி நின்றாயை என்சொல்லி வாழ்த்துவனே.

திருவாசகம்

தாமே தமக்குச் சுற்றமும்
தாமே தமக்கு விதிவகையும்
யாம்ஆர் எமதுஆர் பாசம் ஆர்
என்ன மாயம் இவை போக
கோமான் பண்டை தொண்டருடும்
அவன்தன் குறிப்பே குறிக்கொண்டு
போம்ஆறு அமையின் - பொய்நீக்கி
புயங்கன் ஆள்வான் பொன்னடிக்கே.

திருவிசைப்பா

ஏகநா யகனை இமையவர்க் கரசை
என்னுயிர்க் கழுதினை எதிரில்
போகநா யகனைப் புயல்வணற் கருளிப்
பொன்னெடுஞ் சிவிகையா வூர்ந்த
மேகநா யகனை மிகுதிரு வீழி
மிழலைவின் ஸிழிசெழுங் கோயில்
யோகநா யகனை யன்றிமற் றொன்றும்
உண்டென் உணர்கிலேன் யானே.

திருப்பல்லாண்டு

சீருந் திருவும் பொலியச்
சிவலோக நாயகன் சேவடிக்கீழ்
ஆரும்பெறாத அறிவு பெற்றேன்
பெற்றதார் பெறுவார் உலகில்
ஊரும் உலகும் கழற உழறி
உமைமண வாளனுக் காட்
பாரும் விசம்பும் அறியும்
பரிசுநாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

கற்பனை கடந்த சோதி கருணையே உருவமாகி
அற்புதக் கோலமேறி அருமறைச் சிரத்தின் மேலாம்
சிற்பர வியோக மாகும் திருச்சிற்றம்பலத்தில் நின்று
பொற்புடன் நடனஞ்செய்கின்ற பூங்கழல் போற்றிபோற்றி.

திருப்புகழு

அகரமுமாகி அதிபனுமாகி	
அதிகமு மாகி	அகமாகி
அயனென வாகி அரியென வாகி	
அரனென வாகி	அவர்மேலாய்
இகரமுமாகி எவைகளுமாகி	
இனிமையுமாகி	வருவோனே
இரு நிலமீதில் எளியனும் வாழ	
எனது முன்னோடி	வரவேணும்
மகபதியாகி மருவும் வலாரி	
மகிழ்களி கூறும்	வடவோனே

வனமுறை வேடனருளிய பூஜை   முடையோனே
 மகிழ் கதிர்காம   முடையோனே
 செக்கண சேகு தகுதிமி தோதி   மயில்லோனே
 திமியென ஆடு   மயில்லோனே
 திருமலிவான பழமுதிர் சோலை   பெருமாளே.
 மலைமிசை மேவு   பெருமாளே.

வாழ்த்து

ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க அறுமுகம் வாழ்க வெற்பைக்
 கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க குக்குடம் வாழ்க செவ்வேள்
 ஏறிய மஞ்ஞை வாழ்க யானைதன் அணங்கு வாழ்க
 மாறிலா வள்ளி வாழ்க வாழ்க சீர் அடியார் எல்லாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவபுராணம்

திருவாசகக் சிறப்பு

தொல்லையிரும் பிறவிச் சூழுந்தனை நீக்கி
அல்ல வறுத்தானந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதமூர் எங்கோன்
திருவாசகம் என்னுந் தேன்.

நமச்சி வாய் வாழ்க நாதன் தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்னஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமனிதன் தாள் வாழ்க
ஆகம மாகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடிவாழ்க
வேகம் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்தன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரம்குவிவார் உள்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரம்குவிவார் ஒங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க
ஈசன் அடிபோற்றி எந்தை அடியோற்றி
தேசன் அடிபோற்றி சிவன்சே வடி போற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடி போற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடி போற்றி
சீரார் பெருந்துறைநம் தேவன் அடி போற்றி
ஆராத இன்பம் அருளுமலை போற்றி
சிவன் அவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன் அருளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழுச் சிவபுரா ணந்தன்னை

முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன்யான்
 கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
 எண்ணுதற்கு எட்டா எழிலார் கழல் இறைஞ்சி
 வின்னிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
 எண்ணிறந்து எல்லை இலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
 பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்றறியேன்
 புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல்லசுரராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லா நின்றமித்தாவர சங்கமத்துள்
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யேங்ன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
 உய்யன் உள்ளத்துள் ஒங்காரமாய் நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஜயா எனதுங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனே
 வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா
 பொய்யா யினெல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
 ஆக்கம் அளவுஇறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்
 போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பில்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
 கறந்தபால் கண்ணலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்

சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தோனுாறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்கள் ஓர் ஜந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
 மறைந்திட முடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றால் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழு அழுக்கு முடி
 மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துள் உருகும்
 நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன் மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுட்ரே
 தேசனே தேன்ஆர் அமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம் கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெருமானே
 ஓராதார் உள்ளத்து ஓளிக்கும் ஓளியானே
 நீராய் உருக்கி என் ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பழும் துன்பழும் இல்லானே உள்ளானே
 அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாம்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே

ஈர்த்து என்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்த மெய்ஞ்ஞானத்தால் கொண்டுணர்வார் தமக்ருத்தின்
 நோக்கரிய நோக்கே நுனுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வும் இலாப் புண்ணியனே
 காக்கும் எம் காவலனே காண்பரிய பேர் ஒளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக்காய் நின்ற
 தோற்றச் சுடர்ஓளியாய் சொல்லாத நுண் உணர்வாய்
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்து அறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேன் சிந்தையுள்
 ஊற்றான உண்ணார் அமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
 ஆற்றேன்எம் ஜயா அரனேஒ என்று என்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டு இங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்மை கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுள் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓளன்று
 சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருள்உணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
 பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

கெளரிக் காப்பு

விநாயகர் துதி

முன்னின்று செய்யுள் முறையாய்ப் புனைவதற்கு
என்னின் ராஞ்சிசெய் எல்வா கனப்பிள்ளாய்
சொற்குற்ற மொடு பொருட்குற்றம் சோர்வுதரும்
ஏக்குற்றமும் வராயற்கா.

வேண்டுதற் சூறு

காப்பெடுக்க வந்தேனே கெளரியம்மாள் தாயாரே
காத்தென்னைத் தேற்றிடுவாய் காளிமகா தேவியரே
காலமெல்லாம் நின்னரிய காப்பெடுத்தே வாழ்ந்திடுவேன்
என்னும் கருமம் இனிதாக முடித்திடுவாய்
பண்ணும் வினையாவும் பனிபோலப் போக்கிடுவாய்
உண்ணும் உணவாக உயிரினுக் குயிராக
என்றும் இருந்தே எனைக்காத்து வந்திடுவாய்
காடும் கடந்துவந்தேன் மலையும் கடந்துவந்தேன்
காளிமகா தேவியரே காப்பெனக்குத் தந்திடுவாய்
குலம் கொண்டவேளே சுந்தர முகத்தவேளே
அரியை உடையவேளே அம்மா காளி தாயே
கொடியமகி ஷாகுரனைக் கூறுபோட்டவேளே
அசுரக் குணம்யாவும் அழிக்கும் சுடர்க்கொடியே
சிவனை நினைத்தல்லோ சீர்விரதம் நீயிருந்தாய்
பரனை நினைத்தல் லோபதி விரதம் நீயிருந்தாய்
அரனை நினைத்தல்லோ அம்மாந் நோன்பிருந்தாய்
சங்கரனை எண்ணியல்லோ சங்கரிந் நோன்பிருந்தாய்
ஜங்கரனைப் பெற்றவேளே அன்றுந் நோன்பிருந்தாய்
விரதத்தைக் கண்டே விழித்தான் சிவனவனும்
அம்மா உமையனைத்தே அருள்மாரி பொழிந்தானே

வகையாற்றுப் படலமிதை வழிவழியாய்க் காட்டிடுவீர்
 நெறியறியாத் திகைப்போர்க்கு நெறிமுறையைக் காட்டிடுவாய்
 காப்பைப் புனைந்துவிடு காலபயம் ஓட்டிவிடு
 நாலைப் புனைந்துவிடு நுண்ணறிவை ஊட்டிவிடு
 வல்லமையைத் தந்துவிடு வையத்தில் வாழவிடு
 காளிமகா தேவியரே காப்பருஞும் தேவியரே
 காப்பைப் புனைபவளே காப்பாய் இருப்பவளே
 நாடு செழிக்கவென்றே நற்காப்பு அருஞுமம்மா
 வீடு செழிக்கவென்றே விழைகாப்பு அருஞுமம்மா
 நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கு நறுங்காப்பு அருஞுமம்மா
 அல்லல் அறுப்பதற்கே அருட்காப்பு அருஞுமம்மா
 பிள்ளை அற்றவர்க்குப் பெருங்காப்பு அருஞுமம்மா
 பூமணியே மாமணியே புளிதவதி தாயவளே
 நான்விரும்பும் காப்பை நலமுடன் தாருமம்மா
 கல்வி சிறப்பதற்குக் கலைமகளே வாருமம்மா
 செல்வம் சிறப்பதற்கு திருமகளே வாருமம்மா
 வீரம் சிறப்பதற்கு வீரசக்தி வாருமம்மா
 பாட்டுடைத் தலைவியரே பராசக்தி தாயவளே
 ஏட்டுடைத் தேவியரே எல்லாம்யிகு வல்லபையே
 காப்பெடுக்க வந்தேனம்மா கனிவுடனே பாருமம்மா
 பால்பழங்கள் வெற்றிலைகள் பல்வகைத் திரவியங்கள்
 நானுமக்குத் தாரேனம்மா நயந்தென்னைக் காருமம்மா
 காளிமகா தேவியரே காசினிக்கு வித்தவளே
 வித்தை விதைப்பவளே வினைகாக்கும் காப்பவளே
 எத்தால் வாழ்ந்திடுவோம் எல்லாம் உமதருளே
 காசினியில் வேற்றுமையை கணப்பொழுதே மாற்றிவிட்டால்
 ஏசலின்றி வாழ்ந்திடுவோம் ஏத்துபுகழ் தேவியரே
 காப்பெனக்குப் போட்டுவிட்டால் கல்மனது இளகிவிடும்
 ஞானம் பெருகிவரும் நல்வாழ்வு மிகுந்துவரும்

தொடர்ந்து அணிவோர்க்கு தொட்டதெல்லாம் ஜெயமாகும்
 இசைந்து அணிவோர்க்கு நினைத்ததெல்லாம் பெருகிவரும்
 நம்பி அணிவோர்க்கு நல்லதெல்லாம் பெருகிவரும்
 நாள்கள் கோள்களெல்லாம் நலமுடனே இணைந்தவரும்
 சந்தனச் சாந்தவளே சங்கரியே சாந்தினியே
 குங்குமப் பூச்சவளே குலக்கொழுந்தே கெளரியம்மா
 காப்புக் கட்டிவிட்டுக் கடமை முடிந்ததென்று
 ஏப்பம் மிகவிட்டு என்றுமே இருந்தறியேன்
 நாளும் பொழுதிலெல்லாம் நறுங்காப்புக் கட்டதனில்
 பூவும் நீருமிட்டுப் போற்றி வணங்கிடுவேன்
 காலைப் பொழுதெழுந்து காப்பதனில் விழித்திடுவேன்
 ஞானச் செழுந்கட்டரே காளியின்னைக் கானுகின்றேன்
 காப்பெனக்குக் கையிலுண்டு கடமைகளைச் செய்திடுவேன்
 ஏய்ப்பவரைக் கண்டால் ஏரிமலைபோற் கண்ணிடுவேன்
 தீமைச் செயலெதுவும் தெரியாது செய்கையிலே
 காப்புக் கையிலிருந்து கண்திறந்து காட்டுமேடி
 சொல்லற் கரிதான சோதிமிகு காப்பதனை
 இருபது நாள்வரையில் இசைவோடு விரதமிரு
 பக்தி மனதுடனே பரவி யணிவோர்க்கு
 சித்தியெல் லாந்தருவாள் சீர்பெருகு கெளரியவள்
 முத்திக்கு வழியுமுண்டு முக்கால உணர்வுமுண்டு
 எச்சகக்தி லோர்களெல்லாம் ஏற்றியெமைப் போற்றிடுவேர்
 சொற்சக்தி பொருட்சக்தி துலங்கி வந்திடவே
 அச்சக்தி எல்லாம் அருள்வாள் கெளரியவள்
 கெளரிக் காப்பதனைக் காலம் தவறாமல்
 முறையாய் அணிந்துவர முன்வினைகள் நீங்கிவர
 ஞானம் ஓங்கிவர நல்லறிவு துலங்கிவர
 தேவிமகா காளியரே தெவிட்டாத தீங்கனியே
 காளியாய் வந்தமர்ந்த கெளரியே காப்பருஞும்.

சகலகலாவல்லி மாலை

வெண்டா மரைக் கண்றி நின்பதந்
 தாங்கவென் வெள்ளையுள்ளத்
 தண்டா மரைக்குத் தகாது கொலோ
 சகம் ஏழும் அளித்து
 உண்டான் உறங்க ஒளித்தான்பித்
 தாகவுன் டாக்கும்வண்ணம்
 கண்டான் கவைகொள் கரும்பே
 சகல கலாவல்லியே!

(1)

நாடும் பொருட்சவை சொற்சவை
 தோய்தர நாற்கவியும்
 பாடும் பணியிற் பணித்தருள்வாய்
 பங்க யாசனத்திற்
 கூடும் பகம் பொற்கொடியே
 கனதனக் குன்று மைப்பாற
 காடும் சுமக்கும் கரும்பே
 சகல கலாவல்லியே!

(2)

அளிக்குஞ் செந்தமிழ்த் தெள்ளமுது
 ஆர்ந்துன் அருட்கடலிற்
 குளிக்கும் படிக்கென்று கூங்கொலோ?
 உளவ் கொண்டு தெள்ளித்
 தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர்
 கவிமழை சிந்தக் கண்டு
 களிக்கும் கலாப மயிலே
 சகல கலாவல்லியே!

(3)

தூக்கும் பனுவற் துறைதோய்ந்த
 கல்வியும் சொற்கவை தோய்
 வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்வாய்
 வட நூற்கடலும்
 தேக்கும் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமும்
 தொண்டர் செந்நாவில் நின்று
 காக்கும் கருணைக் கடலே
 சகல கலாவல்லியே!

(4)

பஞ்சப் பிதந்தரு செய்யபொற்
 பாதபங் கேருகமேன்
 நெஞ்சத் தடத்தல ராததென்னே
 நெடுந் தாட் கமலத்து
 தஞ்சத் துவசம் உயர்த்தோன்
 செந்நாவும் அகமும் வெள்ளைக்
 கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய்
 சகல கலாவல்லியே!

(5)

பண்ணும் பரதமும் கல்வியுந்
 தீஞ்சொற் பனுவலும்யான்
 எண்ணும் பொழுதெனி தெய்தநல்காய்
 எழு தாமறையும்
 விண்ணும் புவியும் புனலுங்
 கனலும் வெங்காலு மன்பர்
 கண்ணும் கருத்தும் நிறைந்தாய்
 சகல கலாவல்லியே!

(6)

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற்
 பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
 கூட்டும் படிநின் கடைக்கண்நல்காய்
 உளங் கொண்டு தொண்டர்

தீட்டும் கலைத்தமிழ்த் தீம்பால்
 அழுதம் தெளிக்கும் வண்ணம்
 காட்டும் வெள்ளோதிமப் பேடே
 சகல கலாவல்லியே!

(7)

சொல்லிற் பனமும் அவதானமும்
 கவி சொல்ல வல்ல
 நல்வித்தையும் தந்தடிமை கொள்வாய்
 நல்வித்தையும் தந்தடிமை கொள்வாய்
 நல்வித்தையும் தந்தடிமை கொள்வாய்
 நல்வித்தையும் தந்தடிமை கொள்வாய்
 செல்விக்கரிதென் ஹாருகாலமுஞ்
 சித்யாமை நல்கும்
 கல்விப் பெருஞ் செல்வப்பேறே
 சகல கலாவல்லியே!

(8)

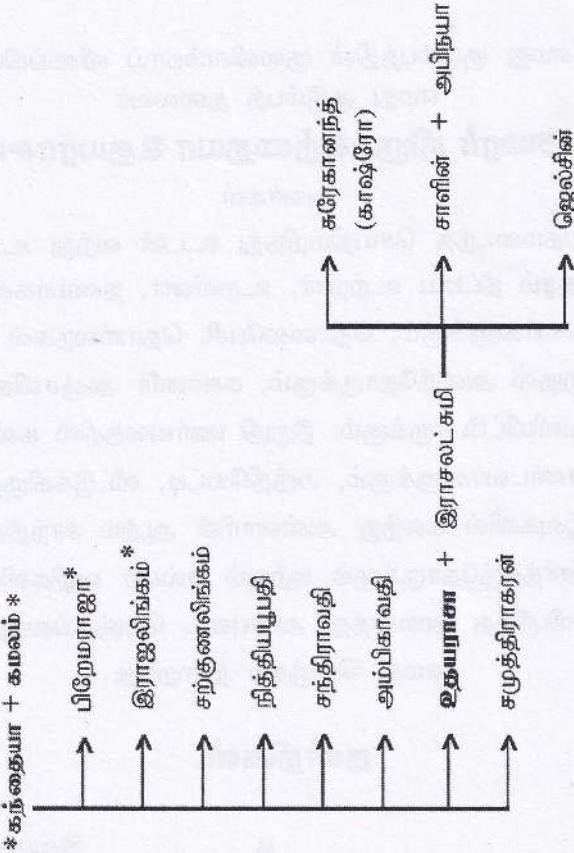
சொற்கும் பொருட்கும் உயிராமெய்ஞ்
 னானத்தின் தோற்றுமென்ன
 நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர் யார்
 நிலந்தோய் புழைக்கை
 நற்குஞ்சரத்தின் பிடியோடு
 அரசன்ன நாணநடை
 கற்கும் பதாம்புயத் தாயே!
 சகல கலாவல்லியே!

(9)

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
 மேற்பட்ட மன்னருமென்
 பண்கண்டளவிற் பணியச் செய்வாய்
 படைப்போன் முதலாம்
 விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்
 தேனும் விளம்பிலுன் போற்
 கண்கண்ட தெய்வ முளதோ?
 சகல கலாவல்லியே!

(10)

வார்த்தாவடி

* அமர்கள்

எந்து நெஞ்சும் நிறைந்த நன்றிகள்

எமது குடும்பத்தின் குலவிளக்காய் விளங்கிய

எமது குடும்பத் தலைவர்

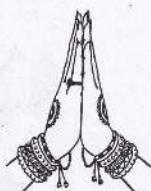
அமரர் திரு. கந்தையா உதயராசா

அவர்கள்

சிவபதமடைந்த செய்தியறிந்து உடன் வந்து உதவிக்
கரம் நீட்டிய உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள்,

அயலவர்களுக்கும், தொலைபேசி, தொலைநகல் மூலம்
ஆறுதல் அளித்தோருக்கும், கண்ணீர் அஞ்சலிகளை
வெளியிட்டோருக்கும், இறுதி ஊர்வலத்தில் கலந்து
கொண்டவர்களுக்கும், அந்தியேட்டி, வீட்டுக்கிருத்திய
நிகழ்வுகளில் கலந்து அன்னாரின் ஆத்ம சாந்திக்காக
பிரார்த்தித்தோருக்கும் மற்றும் எல்லா வழிகளிலும்
உதவிபுரிந்த அனைத்து அன்புடை நெஞ்சங்களுக்கும்
எமது நெஞ்சம் நிறைந்த

நன்றிகள்.

இவ்வண்ணம்
குடும்பத்தினர்.

கிருஷ்ண

எது நடந்ததோ அது நன்றாகவே நடந்தது.
 எது நடக்கிறதோ அது நன்றாகவே நடக்கிறது.
 எது நடக்க இருக்கிறதோ
 அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
 உன்னுடையது எதை இழந்தாய்?
 எதற்காக நீ அழுகிறாய்?
 எதை நீ கொண்டு வந்தாய்?
 அதை நீ இழப்பதற்கு.
 எதை நீ படைத்திருக்கிறாய்
 அது வீணாகுவதற்கு.
 எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ
 அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
 எதை கொடுத்தாயோ
 அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
 எது இன்று உன்னுடையதோ
 அது நானள மற்றொருவருடையதாகிறது.
 மற்றொருநாள் அது வேறொருவருடையதாகும்.
 எனது படைப்பின் சாராம்சமுமாகும்.

-பகவான் மீண்டும்கூர்-

